

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 217/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Zdenkou Rusnákovou, M. Waltariho 7, Piešťany, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 7220/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 7220/2006.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti z 26. februára 2016 uviedol, že „v súčasnej dobe“ je proti nemu vedené exekučné konanie ako povinnému, ktorému predchádzalo konanie o výkon rozhodnutia zrážkami zo mzdy začaté ešte v roku 1997. Po nahliadnutí do spisu

sťažovateľ zistil, že súdny exekútor podal ešte v máji 2009 okresnému súdu návrh na zastavenie exekúcie, o ktorom okresný súd nerozhodol viac rokov napriek tomu, že mu v tom nebránila žiadna zákonná prekážka. Z dôvodu nečinnosti okresného súdu preto podal okresnému súdu 10. decembra 2015 prostredníctvom svojej advokátky sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní. Podpredsedníčka okresného súdu podaním z 8. januára 2015 uznala jeho sťažnosť za dôvodnú, ale neprijala žiadne opatrenia na nápravu a do podania sťažnosti nebol zo strany okresného súdu uskutočnený žiadny ďalší úkon.

3. Tým, že okresný súd riadne nekonal, *„sťažovateľ stratil možnosť dosiahnuť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie v primeranom čase, predovšetkým zastavenie exekúcie. Celková dĺžka konania ovplyvnila životnú úroveň sťažovateľa, spôsobila právnu neistotu a zhoršila kvalitu jeho života, za čo žiada... priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2000,- Eur.“*

4. Z dôvodov uvedených v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy porušené bolo, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a úhradu trov konania v sume 303,16 €.

II.

5. Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

7. Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ktorým nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namieta, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

8. Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základného práva malo dôjsť postupom (nečinnosťou) okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 7220/2006, ktoré nie je podľa neho ešte právoplatne skončené.

9. Podľa v súčasnosti platného ustanovenia § 46 ods. 8 (predtým do 31. augusta 2005 – § 46 ods. 3, pozn.) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov exekútor upustí od vykonania exekúcie, ak povinný splnil, čo mu ukladá rozhodnutie. Upustením od exekúcie dochádza k zániku základného exekučno-procesného vzťahu, ktorý vznikol podaním návrhu na vykonanie exekúcie a vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Tento účinok upustenia od exekúcie súčasne znamená, že exekučný súd už nemá žiadne zákonné oprávnenie, ale ani povinnosť v takom exekučnom konaní ďalej konať a rozhodovať. Jeho rozhodovanie by nemalo žiadne zákonom predpokladané následky, napríklad zastavenie exekúcie alebo jej odklad a podobne (m. m. IV. ÚS 180/03).

10. V súlade so svojou judikatúrou (I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva dochádzalo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

11. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu, ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (aj právu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, napr. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

12. Podľa zistení ústavného súdu predmetná exekúcia (exekučné konanie) vedená súdnym exekútorom [REDAKOVANÉ] bola ukončená vrátením (doručením) poverenia súdnym exekútorom okresnému súdu 12. februára 2016, pretože medzičasom došlo k vymoženiu pohľadávky proti sťažovateľovi. Súdny exekútor tak urobil podaním z 31. decembra 2015 a v súčasnosti sa od 22. februára 2016 spis nachádza už v archíve okresného súdu. Teda v čase podania sťažnosti ústavnému súdu 1. marca 2016 nemohlo byť v exekučnom konaní zo strany okresného súdu (pozri aj bod 9) porušované základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, tak ako to tvrdil sťažovateľ.

13. Z toho dôvodu ústavný súd jeho sťažnosť už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez toho, aby sa bližšie vyjadroval k prípadne ďalším špekulatívnym a prehnaným nárokom sťažovateľa a odôvodneniu jeho žiadosti o priznanie finančného zadost'učinenia a úhrady trov konania (pozri bod 4), keďže v tejto veci išlo iba o vymoženie pohľadávky právnickej osoby za uloženie pokuty sťažovateľovi v minimálnej sume 3,30 € spoločne s trovami exekúcie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2016